

gyalási tanács tagja volt, sokszor nagy és nehéz ügyek referense, alapos és böles figyelem cenzora, a szabatos bírói munka és a békültszöv, mérséklettel büntető bíró ideális képviselője.

Czukur Ignác dr., a nyugalomban táblabírói címmel és ranggal távozó érdemes törvényszéki bíró szintén az igazságszolgáltatás majd minden ágában működött s még végül a házassági perek előadója lett. Aranyos humorral, széles tudással intézte az ügyeket, nem egy békétlen frigyét egyenlített ki marandandó széppé bölcsességével és pompás kedélyével és a felek az ügyvédek egyképen szerették közvetlen, előzékeny és okos voltáért.

Két érdekes, nemes fő szünik meg ügyesbajos kérdések dolgait, szárait bogózni: fomas erkölesi és értelmi többletért, amellyel gadják a polgárság köszönetét azért a hatalkötelességeiken felül embertársaik javát, igazságát és boldogságát szolgálták!!

— **Molnár Ferenc provokálta Csontos Gyulát.** Molnár Ferenc író vasárnap este annak rendje és módja szerint két megbízottja útján lovagias elégtételadásra szólította fel Csontos Gyula színészt, aki a tegnapi nap folyamán nevezte meg segédeit. A négy megbízott tegnap éjjel harmadfél órai tanácskozáson tárgyalta a kitűnő író és az ismert színész afférját, de megállapodásra nem tudott jutni, úgy hogy a tárgyalást ma folytatták. Mivel a segédek nem tudtak megállapodni, ezért a tárgyalást ma elődázák és vagy jegyzőkönyvileg intézik el az ügyet, vagy pedig esetleg újra, előlről kezdik a tárgyalást. — Nyolc-tíz nappal ezelőtt a Ritzszálló grill-roomjában este kilenc óra tájban, olyan időben, amikor a színházi előadás folyik, **Molnár Ferenc** meglátta az egyik asztalnál **Csontos Gyulát**. Az író abban a hitben, hogy aznap este *A farkas*-t játsszák a Magyar Színházban, nem gondolt egyébre, minthogy Csontos — mint már egyszer megtette — *szerződészegéssel* hirtelen ott hagyta a színházat és a darabot. Amikor érhető fölindulással érdeklődött a dolog iránt, Csontos tréfából megerősítette téves föltevésében. Ezért aztán az író társasága előtt olyan rosszaló nyilatkozatot tett Csontos megbízhatóságáról, hogy — bár hamarosan kiderült, hogy csak tréfa volt — ez eset után az író és a művész megszakították az érintkezést és nem is köszöntek egymásnak. A mult hét péntekjén volt „A farkas” századik előadása és ez a jubiláris est sem teremtett békét Molnár és Csontos között és a művész ingerülten panaszkodott, hogy a szerző a jubiláris estén ügyet sem vetett rá. Ebben a hangulatban találkozott Csontos másnap, szombaton Molnár Ferenc nővérével és az *uriasszony előtt becsmérően és fenyegetően nyilatkozott az író személyéről*. Amikor Molnár Ferenc erről értesült, megbizta két barátját: **Fuchs Jenő dr.** ügyvédet, a világhírű vivóbajnokot és **Lázár Miklós** hírlapírót, hogy a sértő nyilatkozatért lovagias elégtételt kérjenek Csontostól. A megbízottak a Magyar Színház vasárnap esti előadása közben keresték föl Csontost, ki tegnap segédeit, **Hajdu Marcel dr.** ügyvéd, ismert vivóbajnok és **Mester Sándor** hírlapíró személyében nevezte meg. A négy segéd tegnap éjjel a Fészek-klubban fél tizenegy órától fél kettőig tárgyalta az író és a színész ügyét. Megegyezni azonban sem a békés kiegyenlítésre, sem a fegyveres elintézésre vonatkozóan nem tudtak. Ma délután tehát újra összeültek és Molnár segédei pisztoly-, Csontos segédei kardpárbaít ajánlottak. Csontos segédei erre fegyverbíróság döntését kívánták, de mert Molnár segédei nem mentek bele ebbe, ezért *megszakították a megbízottak a tárgyalást*.

— **A beteg pápa** Szívgyengeség, az egész szervezet kimerülése, bronchitisz, urémia, — ahol ennyi a baj egyszerre, ott az orvosok véleménye szerint a beteg állapotá-

nak *tartós javulása többé nem várható*. A szentatya helyzetét még súlyosbítja az, hogy a nagy beteg meghallgatja ugyan az orvosok tanácsait, de nem fogadja meg, sőt többnyire éppen az ellenkezőjét teszi annak, a mit az orvosok tanácsolnak. Ma is alighogy kimentek tőle az orvosok, a pápa maga elé rendelte a velencei provincia püspökeit, akik egy zarándok-csapatot vezettek Rómába, majd órák hosszáig beszélgetett a nővérével és unokahugával. Majd *Merry del Val* bíborost hívatta a pápa és jelentést tétetett vele a Vatikán folyó ügyeiről, azután pedig behívatta magántitkárát, Bressant és fölolvastatta vele az *újságoknak a pápa betegségéről szóló híreit*. A titkár kénytelen volt eléje bocsátani *Longin* püspököt, akinek hogyléte és egyházmegyéje iránt igen behatóan érdeklődött a pápa. Mikor bucsuzásul a püspök kezét akart csókolni, a pápa magához vonta őt és mind a két arcát megcsókolta. Bressant titkár és Sili, a pápa komornyikja valósággal erőszakosan tuszkolta ki végül a szobából a püspököt. A pápa homlokát verejték lepte el, s *arca sápadt volt, mint a viasz*. Minduntalan *fuldokolni kezdett*, majd ideges remegés vett rajta erőt. Majd heves hányás következett, mely után kissé jobban érezte magát. Rövid idő múlva azonban ismét láza támadt, mely *negyven fokig emelkedett*. A pápa hugait azonnal értesítették a beteg állapotának rosszabbodásáról, de a betegszobába már nem engedték be őket. Az orvosok megnyugtató jelentéseinek Rómában nem hisz senki: mindenki tudja, hogy a pápa állapota nagyon aggasztó és hogy a krízis minden pillanatban bekövetkezhetik. Vatikánban még az optimisták reménykedése is nagyon lelohadt. A Vatikán összes tisztviselői közül senkinek sem szabad a Vatikánból távoznia. A római rendőrség a Vatikán környékén minden intézkedést megtett arra az esetre, ha a katasztrófa hirtelen bekövetkeznék.

— **Nem lesz gyermeknap!** Az Országos Gyermekvédő Liga az idén is gyermeknapot akart rendezni május hónapban. A Liga ezt a szándékát kérvényben bejelentette **Lázár György dr.** polgármesternek, aki azonban olyan végzést hozott, hogy Szegeden nem *engedélyezi az idén a gyermeknap megtartását*. A kérelem elutasítását a polgármester azzal indokolja, hogy a jelenlegi súlyos pénzügyi viszonyok között, amikor a polgárság még a megélhetés minimumát is csak keservesen tudja előteremteni, nem helyénvaló a közönség zaklatása, ha mindjárt jótékonycélu pumpolással is. A polgármester különben más jótékonycélu gyűjtögetést sem engedélyez az idén Szegeden.

— **Hó és sár.** A rossz időjárás alaposan ránk köszöntött, a hó két nap óta nagyobb buzgalommal esik, a szél nagyobb kitartással fúj, mint a legundokabb téli napokon. Van is sár bőven, sokkal több, mint amennyit a városi kezelésben levő köztisztaság mellett elbir az ember. Tudjuk, hogy a köztisztasági hivatal vezetőit készületlenül érte a váratlanul rosszra fordult időjárás, de érthetetlennek találjuk mégis, hogy nem tisztogatják az utcákat. Munkást csak lehet találni. És jól tenné a rendőrség, ha fokozottabb buzgalommal ellenőrizné most, hogy tisztogatják-e a házak előtt a gyalogjárókat.

— **Affér a Prófétában.** **Hollósi** Ő ön még a mult évben egy cikket közölt a „Friss Hírek”-ben, amelyben azt írta **Erőssy Aladár** műegyetemi hallgatóról, aki akkor mint kadét-örmmester szolgált a szegedi 46-ik gyalogezrednél, hogy csupa hiúságból, *boszuból* és hatalmaskodni akarásból egy *Ferenci* nevű önkéntest, aki *iskolatársa volt*, szuronyos örök kíséretében vitetett el beteg anyja mellől a kaszárnnyába, mert ez az utcán nem szalutált neki előre. **Erőssy** a közleményért sajátópórt indított **Hollósi** ellen. Az ügyet alig néhány hete tárgyalta a szegedi esküdszék és **Hollósi** fölmentette. Ezt **Hollósi** egy újabb

cikkben írta meg, amelyben ismét neki támadt **Erőssy**nek. **Erőssy Aladár** ezért az újabb támadásért azonnal elégtételt akart venni, de most már nem a bíróság előtt. Tegnap este egész véletlenül került össze a két ellenfél a *Próféta* vendéglőben. **Erőssy** már este 9 órakor bement két barátjával: **Kovács István** és **Szabó József** műegyetemi hallgatókkal a vendéglőbe és ott söröztek. A cigány húzta és a társaság elszórakozott a zenészó mellett. Tizenegy felé járt már az idő, amikor **Hollósi** is betért a vendéglőbe. A kalapját letette egy üres asztalra és odaszólt egy pincérnek, hogy hozzon neki sört. Le sem ühetett azonban, mert **Erőssy**, aki meglátta bejönni a terembe, már ekkor hozzá ugrott és teljes erővel *először oldalba, azután arcúl ütötte ököllel*. **Hollósi** megtántorodott, azután rázuhant az egyik asztalnál ülő bankhivatalnokra, majd onnét az asztalra esett és feldöntötte. A hatalmas zajra az étterem egész közönsége összefutott, ekkor már azonban **Hollósi** föltápáskodott a földről és kiszaladt a vendéglőből. **Erőssy** egyszerre csak a banktisztviselővel találta szembe magát, a ki módfelett fölháborodott azon, hogy asztalát feldöntötték és azt hitte, hogy ennek **Erőssy** volt az oka. A banktisztviselő szidalmazni kezdte **Erőssy**t és amikor ez visszafellett, *fölkapott egy széket és hozzávágta*. **Erőssy** azonban a széket elkapta és most ő akart támadni, de erre szétválasztották őket. Az ügy folytatása aztán **Erőssy** részéről ma következett; segédjei által provokáltatta a banktisztviselőt, aki azonban sajnálkozását fejezte ki afelett, hogy **Erőssy**t megtámadta, de nem tudta, hogy **Hollósi** volt a hibás. Ezzel az affér békésen elintéződött.

— **Tömörkény István gyásza.** A zombolyai Csekonics-uradalom régi, érdemes főtisztviselője, **Steingassner Emil** uradalmi főszámartó szombaton szívszélhűdés folytán meghalt. Az elhunyt testvérbátyja **Tömörkény István** írónak, a szegedi városi muzeum igazgatójának. Vasárnap délután temették el **Steingassner Emilt** Zombolyán, általános részvét mellett. A temetésen, amelyet **Csicsáky Imre** pápai kamarás apátplébános végzett díszes segédlettel, megjelentek: **Csekonics Sándor** gróf, **Pirkner János** országgyűlési képviselő, **Sierban János**, **Józsa László** miniszteri tanácsosok, **Babics József** udvari tanácsos jószágkormányzó, valamint a zombolyai és környékbeli gazdák nagy számmal. A gyászszertartás után az elhunytat a temetőbe vitték, ahol a családi sírboltban örök nyugalomra helyezték.

— **Vakok ügye.** Ma délelőtt a vakok intézetének felügyelő bizottsága ülést tartott a városháza bizottsági termében és az intézet mult évi működéséről és vagyoni viszonyairól tett jelentést. Az ülésen résztvett **Lázár György dr.** polgármester és a kultuszminiszterium egy kiküldöttje.

— **Sövényháza: marad.** **Sövényháza** község képviselőtestülete még a mult évben azt kérelmezte Csongrád vármegye törvénhatósági bizottságától, hogy pártolólág terjessze föl a belügyminiszterhez abbéli kérelmét, hogy jövőre a község neve *Pusztaszer* legyen. Megindokolta kérelmét azzal, hogy a pusztaszeri major közigazgatásilag amugy is **Sövényháza** községhez tartozik. A miniszter a kérelmet elfogadhatónak nem találta s most érkezett leiratában a *község eddigi nevét továbbra is meghagyja*. Azt mondja a miniszter, hogy **Sövényháza** maga is történeti név s ha **Pusztaszerre** változtatnák, ez azt a látszatot keltené, mintha a község a középkorban nevezetes vámszedő helyként szerepelt „Cer” községgel lenne azonos. Már pedig a tényeknek ez nem felel meg.

— **Államsegély az iparostanonciskolának** A kultuszminiszter leiratban értesítette a várost, hogy a szegedi iparostanonciskola szá-